

ໂຮມສ້າງຕັ້ງນິມິດ — ໝາຍເລກແບບ

ຮາກຖານເທິງຊາຍ:

ການປະຕິເສດຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນອັດເວນຕິສ໌ທ໌ແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ

Jeff Pippenger

2024-08-18

ໃນບົດຄວາມສຸດທ້າຍ ພວກເຮົາໄດ້ອ້າງເຖິງພຣະດຳລັດຕໍ່ໂບນຂອງພຣະເຢຊູ,

ຈົ່ງລະວັງຜູ້ພະຍາກອນບອມ, ຜູ້ມາຫາພວກທ່ານໃນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງແກະ
ແຕ່ພາຍໃນເຂົາເປັນໝາກບ່າທີ່ຕະກະລາມ. ພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ໂດຍຜົນຂອງເຂົາ.
ມະນຸດເກັບໝາກອະງຸ່ນຈາກໜາມ ຫຼື ໝາກເດືອຈາກຫຍ້າມໜາມໄດ້ຫຼື? ສັນນິດແຫຼະ,
ຕົນໄມ້ທີ່ດີທຸກຕົ້ນຍ່ອມເກີດຜົນດີ; ແຕ່ຕົນໄມ້ເກົ່າເສຍຍ່ອມເກີດຜົນຊົ່ວ. ຕົນໄມ້ດີຈະເກີດຜົນຊົ່ວບໍ່ໄດ້,
ແລະຕົນໄມ້ເກົ່າເສຍຈະເກີດຜົນດີບໍ່ໄດ້. ຕົນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເກີດຜົນດີຍ່ອມຖືກຕັດລົງ ແລະ
ຖືກໂຍນເຂົ້າໄຟ. ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ດ້ວຍຜົນຂອງເຂົາ. ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ,
'ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,' ຈະໄດ້ເຂົ້າໃນອານາຈັກສະຫວັນ;
ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນນັ້ນ.
ໃນວັນນັ້ນຫຼາຍຄົນຈະກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, 'ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ພະຍາກອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງດອກຫຼື?
ແລະໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຜິດກັດດອກຫຼື?
ແລະໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກະທຳການອັດສະຈັນຫຼາຍປະການດອກຫຼື?'
ແລ້ວເຮົາຈະປະກາດແກ່ເຂົາຢ່າງແຈ້ງວ່າ, 'ເຮົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າເລີຍ: ຈົ່ງຖອຍໄປຈາກເຮົາ,
ພວກເຈົ້າຜູ້ກະທຳຄວາມອະທຳ.' ເຫດສະນັ້ນ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ໄດ້ຍື່ນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມ, ເຮົາຈະປຽບຜົນນັ້ນເໝືອນດັ່ງຄົນສະຫລາດ ຜູ້ໄດ້ສ້າງເຮືອນຂອງຕົນໄວ້ເທິງສິລາ:
ເມື່ອຜົນຕົກລົງ, ນ້ຳຖ້ວມກໍ່ມາ, ລົມພັດ ແລະ ປະທະໃສ່ເຮືອນນັ້ນ; ແຕ່ມັນບໍ່ພັງລົງ,
ເພາະຮາກຖານຂອງມັນຕັ້ງຢູ່ເທິງສິລາ. ແລະທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍື່ນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ,
ຈະຖືກປຽບເໝືອນດັ່ງຄົນໄງ່ ຜູ້ໄດ້ສ້າງເຮືອນຂອງຕົນໄວ້ເທິງຫາດຊາຍ: ເມື່ອຜົນຕົກລົງ, ນ້ຳຖ້ວມກໍ່ມາ,
ລົມພັດ ແລະ ປະທະໃສ່ເຮືອນນັ້ນ; ແລະມັນກໍ່ພັງລົງ: ການພັງທະລາຍຂອງມັນກໍ່ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. Matthew
7:15–27.

ການກະບົດໃນປີ 1863 ເປັນເຄື່ອງໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງການທືດອັດເວນຕິດວັນທີ່ຈັດແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ
ກໍ່ສ້າງຮາກຖານອັນເປັນເທັດເທິງຜົນຊາຍ. ຊາຍເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກການຊາຕານແຫ່ງພະຫຸນຍົມ,
ກົງກັນຂ້າມກັບສິລາແຫ່ງຄວາມຈິງສົມບູນ. ຄວາມຈິງສົມບູນໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເທິງພະຍານສອງຄົນ,
ແລະຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ເທິງແຜນພູມສັກສິດສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກກາ,
ຊຶ່ງອັດເວນຕິດໄດ້ຄຳອ້າງປະຖົມໄປ, ນັ້ນໄດ້ມາຈາກພຣະຄຳພີ
ແລະໄດ້ຮັບການຍື່ນຢືນໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຄວາມຈິງສົມບູນ.

"ສັດຕູກຳລັງພະຍາຍາມເບນຄວາມຄົດຈິດໃຈຂອງພວກພົນອັງຊາຍຍິງຂອງພວກເຮົາອອກຈາກພັນທະກົດ
ໃນການຕຽມປະຊາຊົນໜຶ່ງໃຫ້ຍືນຍົງໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ຄຳໂຕ້ແຍ້ງອັນຫຼອກລວງຂອງມັນຖືກຈັດຂຶ້ນ
ເພື່ອຊັກນຳຈິດໃຈໃຫ້ຫັນໜີອອກຈາກອັນຕະລາຍແລະໜ້າທີ່ແຫ່ງເວລານີ້. ພວກເຂົາປະເມີນແຊງສະຫວ່າງ
ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອປະທານແກ່ໂຍຮັນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງນັ້ນວ່າມີຄຳພຽງ
ເລັກນ້ອຍ. ພວກເຂົາສັງເກດວ່າເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົານີ້
ບໍ່ສຳຄັນພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ.
ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນເສຍຜົນໄປ

ແລະບັນຊີປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈາກປະສົບການໃນອະດີດຂອງພວກເຂົາ
ໂດຍໃຫ້ທະຍາຍາສາດອັນປອມແບງແກ່ພວກເຂົາແທນ. ‘ພຣະຢາເວກວ່າວຽນວີວາ:
ຈົງຍືນຢູ່ໃນຫົນທາງທັງຫຼາຍ ແລະເບີ້ເຖີງ, ແລະຈົງຖາມຫາວິຖີເກົ່າແກ່ທັງຫຼາຍ ວ່າທາງອັນດີຢູ່ໃສ,
ແລະຈົງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ.’ [Jeremiah 6:16.]”

“ຍ່າໃຫ້ຜູ້ໃດພະຍາຍາມຮືຖອນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ—ຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຕັ້ງແຕ່
ເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພາລະກົດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍຄຳອະທິຖານ
ແລະໂດຍການສຳແດງຈາກພຣະເຈົ້າ. ເທິງຮາກຖານເຫຼົ່ານີ້
ພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງມາເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າຫ້ສິບປີ. ມະນຸດອາດຄິດວ່າຕົນໄດ້ພົບທາງໃໝ່
ແລະວ່າຕົນສາມາດວາງຮາກຖານທີ່ໜັ້ນຄົງກວ່າຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ;
ແຕ່ນີ້ເປັນການຫຼອກລວງຢ່າງໃຫຍ່. ‘ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້
ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ.’ [1 Corinthians 3:11.] ໃນອະດີດ
ຫຼາຍຄົນໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງຄວາມເຊື່ອໃໝ່ ແລະສະຖາປະນາຫຼັກການໃໝ່;
ແຕ່ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງເຂົາຍືນຢູ່ໄດ້ດົນບານໃດ? ມັນກໍ່ພັງລົງໃນໄມ້ຊ້າ; ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງໄວ້ເທິງສິລາ.”
Testimonies, volume 8, 296–297.

ເມື່ອວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ມາເຖີງ ພົນແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍໄດ້ມາເຖີງດ້ວຍ.

“ພົນຊ່ວງປາຍຈະຕົກລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດີອຳນາດອົງໜຶ່ງຈະລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະສ່ອງແສງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.” Review and Herald, April 21,
1891.

ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ແຫ່ງນະຄອນນິວຢອກຖືກໂຄ່ນລົງດ້ວຍການແຕະຕ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າ,
ພົນປາຍກໍໄດ້ເລີ່ມພອຍລົງ. ເມື່ອວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ມາເຖີງ,
ປະຕູນຳທຶກກຸຫຼັກການແຫ່ງສັນຕະປາປາໄວ້ກໍໄດ້ຖືກເປີດອອກ.

“ໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້ຳອັນແຜ່ຫຼາຍນີ້, ບັນດາຄຣິດຕະຈັກໂປຣເຕສແຕນທີ່ໄດ້ປະຕິເສດ
‘ດັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ,’ ຈະໄປເຖີງສະພາບອັນແບກປະຫຼາດ. ພວກເຂົາຈະຖືກປ່ຽນໃຫ້ເຂົ້າກັບໂລກ.
ໃນການແຍກຕົນອອກຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະສະແຫວງຫາຈິເຣັດໃຫ້ຄວາມເທັດແລະການທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າກາຍເປັນກົດໝາຍຂອງຊາດ.
ພວກເຂົາຈະຊັກຈູງຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນໃຫ້ອອກກົດໝາຍເພື່ອພົ້ນຜູ້ອຳນາດຄວາມເປັນໃຫຍ່ທີ່ສູນເສຍໄປ
ຂອງຄົນແຫ່ງບາບ, ຜູ້ນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະແດງຕົນເອງວ່າຕົນເປັນພຣະເຈົ້າ.
ຫຼັກການຂອງໂຣມັນຄາໂຕລິກຈະຖືກນຳເຂົ້າມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ. ຄຳຄັດຄ້ານຂອງຄວາມຈິງ
ແຫ່ງພຣະຄຳພີຈະບໍ່ຖືກຍອມຮັບອີກຕໍ່ໄປໂດຍຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືເອົາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຫຼັກເກນແຫ່ງຊີ
ວິດຂອງຕົນ.” Review and Herald, ວັນທີ 21 ທັນວາ, 1897.

ກົດໝາຍ Patriot Act ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົກປ້ອງຫຼັກການຂອງໂຣມັນຄາທອລິກ
ຊຶ່ງຈະນຳໄປຢ່າງຄ່ອຍໆສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂວງນີ້. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ລົມທັງສີ່
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອິດສະລາມໃນວິບັດຄົງທຶສາມ ໄດ້ເລີ່ມພັດ.

“ບັນດາທູດສະຫວັນກໍ່ລັງຍົດກຸມລົມທັງສີ່, ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາເປັນດັ່ງມ້າທີ່ໄກດແຄ້ນ
ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນແລະແລ່ນກວາດໄປເທິງຜິວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ,
ນຳພາການທຳລາຍແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມທາງຂອງມັນ.”

“ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຢູ່ໃນຂອບເຂດອັນໃກ້ຊິດຂອງໂລກນິວດອນນັ້ນຫຼື? ພວກເຮົາຈະຊົມຊາ ແລະ
ເຢັນຊາ ແລະ ດັ່ງຄົນຕາຍຫຼື? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ

ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຖືກພົບເຂົ້າໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ ແລະ ມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຫັນວ່າ
ຫົນທາງນັ້ນຄັບແຄບ, ແລະ ປະຕູກໍ່ຄັບແຄບ.
ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານເຂົ້າໄປທາງປະຕູອັນຄັບແຄບນັ້ນແລ້ວ, ຄວາມກວ້າງຂອງມັນຫາຂອບເຂດບໍ່ໄດ້.”
Manuscript Releases, volume 20, 217.

ຜົນ, ລົມ, ແລະ ນ້ຳຖ້ວມ ໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອັດເວນຕິສ
ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ໄດ້ຖືກທົດສອບ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ຊາວຢົວເຄຢຶຖືກທົດສອບໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກໂປຣແຕສຕັນເຄຢຶຖືກທົດສອບ ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840.
ນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ຈົນເຖິງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງການກະບົດໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020,
ເຮືອນແຫ່ງລາໂອດີເຊຍເຊວັນທ໌-ເດ ແອັດເວນຕິສ ໄດ້ພັງລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ຢ່າງແນ່ນອນພຽງເທົ່າກັບກັບພຣະວິຫານຂອງຊາວຢົວໄດ້ຖືກປະກາດວ່າຮ້າງເປົ່າກ່ອນໄມ້ກ້າງແຂນ, ແລະ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກໂປຣແຕສຕັນໄດ້ຜ່ານເຂົ້າສູ່ໂປຣແຕສຕັນທີ່ຕົກໃນຄວາມນອກຮົດ
ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງວັນທີ 19 ເມສາ 1844.

ແລ້ວຂະບວນການລາໂອດີເຊຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການທົດສອບຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງມັນ, ແລະເຊັ່ນດຽວກັບການທົດສອບທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ
11 ກັນຍາ 2001, ພວກພົມມະຈາລ໌ໄດ້ຖືກເອົາໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາບັນດາວິຖີເດີມ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານ
ບໍ່ພຽງແຕ່ຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌ຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສອງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມດ້ວຍ.

ສັນຍະລັກຂອງການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານເຫຼົ່ານັ້ນ ໃນບໍລິບົດຂອງຄວາມຫຼົງຜິດອັນແຮງກ້າ
ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ບໍ່ໄວ້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ 2 ເທຊະໂລນກີ. ຂ່າວສານນັ້ນຖືກເປັນສັນຍະລັກໂດຍ
“ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ” ໃນພຣະທຳດານເືອນ ເພາະວ່າໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນຂອງເທຊະໂລນກີ ວິນລຽມ ມົນເລໂ
ໄດ້ມາເຂົ້າໃຈວ່າ “ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ” ໃນພຣະທຳດານເືອນເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມນອກຮົດ.

ມີບົດຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອກ່າວເຖິງຄຳນິຍາມຂອງ “the daily” ໃນພຣະທຳດານເືອນ.
ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຜິດພາດ, ແມ່ນແຕ່ຖ້າທ່ານປາກົດໝາຍຈະທົບທວນບົດຂຽນໜຶ່ງຈາກນັກສາດສະ
ໜາສາດແອັດເວນຕິສທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຖືກຕ້ອງ, ທ່ານອາດຈະຄົ້ນຫາ The Mystery of the Daily, ໂດຍ John W.
Peters. ໃນບົດຄວາມນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຈິດຕະນາຈະກ່າວເຖິງອົງປະກອບນັ້ນຂອງ “the daily.”
ຍັງມີບົດອື່ນໆອີກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະຫວັດຂອງ “ໃຜ, ອັນໃດ ແລະ ເປັນຫຍັງ” ທີ່ທັດສະນະອັນຜິດຂອງ “the daily”
ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນທີ່ສຸດພາຍໃນຄວາມເຊື່ອເຊວັນທ໌-ເດແອັດເວນຕິສຜ່ານລາໂອດີເຊຍ.

ຄຳນິຍາມຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮົາຖືກແປວ່າ “the daily”,
ແລະປະຫວັດຂອງການກະບົດຕໍ່ຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ “the daily” ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງໃນປີ 1901,
ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງຊັດເຈນດ້ວຍຊື່ອີກໃນ Habakkuk’s Tables
ແລະໃນບົດຄວາມຫຼັກສູດກ່ຽວກັບພຣະທຳດານເືອນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະຮັກສາຈຸດເນັ້ນຂອງ “ສົງຄຳຖືກຖອນອອກປະຈຳວັນ”
ໃນບົດຄວາມນີ້ວິທີລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັນຍາລັກແຫ່ງການທີ່ໂຣມຖືກປະຕິເສດ.
ບັນດາຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຍອມຮັບອຳນາດຂອງບົດຂຽນຂອງ Ellen White ຢ່າງແທ້ຈິງ
ພຽງແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງອ່ານຂໍ້ຄວາມຕາມປະຕິບັດກໍ່ຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນໃດແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ
“ສົງຄຳຖືກຖອນອອກປະຈຳວັນ.”

“ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ ‘Daily’ ວ່າ ຄຳວ່າ ‘ການຖວາຍບູລາ’
ເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍບັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວບົດ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ປະທານທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບມັນແກ່ຜູ້ທີ່ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ.
ເມື່ອຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງດຳລົງຢູ່ ກ່ອນປີ 1844
ເກຣັບທັງໝົດຕ່າງກໍ່ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ ‘Daily;’ ແຕ່ນັບແຕ່ປີ 1844
ເປັນຕົ້ນມາ ໃນທຳມະການຄວາມສັບສົນ ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຮັບເອົາ
ແລະຄວາມມັດມົນກັບຄວາມສັບສົນກໍ່ໄດ້ຕາມມາ.” Review and Herald, November 1, 1850.

ການປະຕິເສດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ William Miller ກ່ຽວກັບ “the daily”
ເທົ່າກັບເປັນການປະຕິເສດອຳນາດຂອງບົດຂຽນຂອງ Ellen White ໃນເວລາດຽວກັນ ເພາະນາງໄດ້ເຫັນ “ວ່າອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການ
ພິພາກສາ.” ນາງຍັງໄດ້ຮັບການສຳແດງອີກວ່າ ທັດສະນະອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ “the daily” ໄດ້ກັບໃຈໃນ
“ຄວາມມັດມົນແລະຄວາມສັບສົນ” ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ. Miller ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ “the daily”
ແມ່ນ Rome ໃນສະໄໝນອກຣິດ ເມື່ອລາວສຶກສາ Second Thessalonians.

“ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານຕາໄປ ແລະບໍ່ສາມາດພົບກະລະນິຍົມໃດທີ່ພົບຄຳນີ້ [the daily]
ນອກຈາກໃນພຣະທຳດານເດືອນ. ຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ [ໂດຍອາໄສຄຸ້ມຄົງສອດຄ່ອງ]
ໄດ້ນຳເອົາຄຳເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢືນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບມັນ ຄື ‘take away;’ ລາວຈະເອົາ the daily ອອກໄປ;
‘from the time the daily shall be taken away,’ ແລະອື່ນໆ. ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານຕາໄປ
ແລະຄິດວ່າຄົງຈະບໍ່ພົບແສງສະຫວ່າງໃດໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ; ໃນທີ່ສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ມາເຖິງ 2 ເທຊະໂລນີກ 2:7,
8. ‘For the mystery of iniquity doth already work; only he who now letteth will let, until
he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed,’ ແລະອື່ນໆ.
ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ໂອ, ຄວາມຈິງໄດ້ປະກົດຢ່າງແຈ້ງຊັດ ແລະສະຫງ່າງາມພຽງໃດ!
ນັ້ນແຫຼ້ຍ! ນັ້ນຄື the daily! ດີລີະ, ບັດນີ້ໂປໂລໝາຍເຖິງຫຍັງໂດຍຄຳວ່າ ‘he who now letteth,’
ຫຼືຜູ້ທີ່ຂັດຂວາງ? ໂດຍ ‘the man of sin,’ ແລະ ‘the wicked,’ ໝາຍເຖິງລະບົບໂປເປຣີ. ດີລີະ,
ແລ້ວສິ່ງໃດທີ່ຂັດຂວາງໃນທັດສະນະໂປເປຣີຖືກເປີດເຜີຍ? ເຫດໃດຫຼື ມັນຄື Paganism; ດັ່ງນັ້ນ ‘the
daily’ ຈຶ່ງຕ້ອງໝາຍເຖິງ Paganism.’—William Miller, Second Advent Manual, ໜ້າ 66.”
Advent Review and Sabbath Herald, ວັນທີ 6 ມັງກອນ 1853.

ໃນທີ່ສຸດ, ແອດເວນຕົວແຫ່ງລາໂອດີເຊຍໄດ້ລະຫັດຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ Miller
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ,
ເພື່ອຮັບເອົາແນວຄິດອັນຜິດພາດຂອງໂປຣແຕສຕັນທີ່ເສື່ອມຖອຍ ຊຶ່ງຖືວ່າ “the daily”
ເປັນຕົວແທນພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານ.
ຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນເປັນເລື່ອງໃຮ້ເຫດຜົນຢ່າງຍິ່ງໃນຫຼາຍດ້ານ, ແຕ່ຫຼາຍກວ່າການເປັນຄວາມຜິດພາດ,
ມັນຍັງອ້າງວ່າສັນຍະລັກຂອງຊາຕານເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະຄຣິດ.

“ດັ່ງນັ້ນ ໃນຂັ້ນຕົ້ນ ມັງກອນເປັນຕົວແທນຂອງຊາຕານ ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍຂັ້ນຮອງ
ມັນເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ.” The Great Controversy, 439.

ມີເລີ່ມໄດ້ລະບຸວ່າ “ການຖວາຍປະຈຳວັນ” ແມ່ນໂຣມັນນອກຣິດ, ຄືມັງກອນ;
ແຕ່ອັດເວນຕົວລາວດີເຊຍໄດ້ຮັບເອົາແນວຄິດຈາກໂປຣແຕສແຕນທີ່ຕົກຕຳວ່າ
ມັນໝາຍເຖິງພະລາຊະກົດການຮັບໃຊ້ໃນສະຖານບໍລິສຸດຜ່າຍສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ.
ການປະຕິເສດການລະບຸຂອງມິນເລີທີ່ວ່າ “ການຖວາຍປະຈຳວັນ” ແມ່ນໂຣມັນນອກຣິດ
ນັ້ນເປັນການປະຕິເສດຄວາມຈິງປະການໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ເທິງແຜນພະຍາກອນອັນສັກສິດທັງສອງ

ທົບທວນການສຳເລັດຕາມຮາບາກກຸບົດທຣີສອງ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານປະການໜຶ່ງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປະຕິເສດເລື່ອງເຈັດສະໄໝໃນພຣະບັນຍັດລະບຽບ 26.

ການປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ວ່າ “the daily” ເປັນຕົວແທນຂອງໂຮມນອກຣິດ ກໍ່ເທົ່າກັບການປະຕິເສດຮາກຖານຂອງອັດເວນຕິສົມ ແລະອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ການລະບຸສັນຍະລັກອັນໜຶ່ງຂອງຊາຕານໃຫ້ເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະຄຣິດ ກໍ່ຄຽງຄູ່ກັບການລະບຸພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດວ່າເປັນພະລາຊະກິດຂອງຊາຕານ.

“ໃນການປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ຊົນຊາດຢິວໄດ້ກະທຳບາບທີ່ບໍ່ອາດຮັບອະໄພໄດ້; ແລະໂດຍການປະຕິເສດຄຳເຊັນແຫ່ງພຣະກະລຸນາ ພວກເຮົາກໍ່ອາດກະທຳຄວາມຜິດພາດຢ່າງດຽວກັນໄດ້. ພວກເຮົາໄດ້ຖ່າຍຄວາມອັບອາຍແກ່ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຊີວິດ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຖືກປະຈານໜ້າທີ່ປະຊາຊາດຂອງຊາຕານ ແລະໜ້າຈັກກະວານສະຫວັນ ເມື່ອພວກເຮົາປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງຜູ້ສື່ຂ່າວທີ່ພຣະອົງຊົມອບໝາຍ ແລະແທນທີ່ນັ້ນກັບໄປຟັງບັນດາຕົວແທນຂອງຊາຕານ ຜູ້ຊຶ້ງຈະຊຸກນຳຈິດວິນຍານໃຫ້ຫ່າງອອກຈາກພຣະຄຣິດ. ຕາບໃດທີ່ບຸກຄົນໜຶ່ງຍັງກະທຳເຊັ່ນນີ້ ເຂົາຈະບໍ່ອາດພົບຄວາມຫວັງຫຼີກການອະໄພໄດ້ເລີຍ ແລະໃນທີ່ສຸດເຂົາຈະສູນເສຍແມ່ນແຕ່ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຄົ້ນຄົ້ນພຣະເຈົ້າ.” The Desire of Ages, 324.

ເມື່ອອັດເວນຕິດແຫ່ງລາວດິເຊຍໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານກ່ຽວກັບ “the daily” ແລະ the seven times, ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ປະຕິເສດສິດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະບັນດາຮາກຖານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງໄດ້ປະຕິເສດຜົນງານຂອງ William Miller ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຮັບການນຳພາໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຕ່າງໆ ຂອງທ່ານໂດຍທຸດສະຫວັນ Gabriel ແລະທຸດສະຫວັນອື່ນໆ.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທຸດຂອງພຣະອົງໄປດົນໃຈຫົວໃຈຂອງຊາວນາຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊື່ພຣະຄຳພີ ເພື່ອນຳພາເຂົາໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍ. ທຸດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຢູ່ມຢາມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຜູ້ນັ້ນຢ່າງຊ້າໆ ເພື່ອນຳທາງຄວາມຄິດຂອງເຂົາ ແລະ ປະເມີນຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ຄົບຖ້ວນກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແຈ້ງແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ. ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍໄສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຖືກນຳພາໃຫ້ສືບຄົ້ນຫາຂໍ້ຊອບຕໍ່ທີ່ລະເຊົາ ຈົນກະທັ້ງເຂົາໄດ້ເບິ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພິສະວົງ ແລະຄວາມຊຸ້ມຊົມ. ເຂົາໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນນັ້ນເຖິງສາຍໄສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສົມບູນ. ພຣະຄຳນັ້ນ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຖືວ່າບໍ່ໄດ້ມາໂດຍການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ບັດນີ້ໄດ້ເປີດອອກຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງເຂົາໃນຄວາມງົດງາມ ແລະສະຫງ່າຮາສີຂອງມັນ. ເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະຄຳພີຕອນໜຶ່ງອະທິບາຍອີກຕອນໜຶ່ງ ແລະເມື່ອຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຖືກປັດບັງໄວ້ຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ ເຂົາກໍ່ພົບໃນອີກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະຄຳນັ້ນ ສົ່ງໃຫ້ຄຳອະທິບາຍແກ່ມັນ. ເຂົາໄດ້ຖືພຣະຄຳອັນບໍ່ວິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊຸ້ມຊົມ ແລະດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະຄວາມຢຳເກງອັນເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດ.” Early Writings, 230.

“ທຸດຂອງພຣະອົງ” ແມ່ນສຳນວນທີ່ບົ່ງຊີ້ເຖິງທຸດສະຫວັນກາເບຣຽນ.

ຖ້ອຍຄຳຂອງທຸດສະຫວັນທີ່ວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຄື ກາບຣີເອນ, ຜູ້ທີ່ຍືນຍົງໃນພະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,” ສະແດງວ່າທ່ານດຳລົງຕຳແໜ່ງອັນສູງສົ່ງແຫ່ງກຽດຕິຍົດໃນລານພະຣາຊວົງແຫ່ງສະຫວັນ. ເມື່ອທ່ານມາພ້ອມຂ່າວສານເຖິງດານເຮອນ, ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, “ບໍ່ມີໃຜໃດຍືນຍົງຜ່າຍຂ້ານ້ອຍໃນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ນອກຈາກ ມີຄຳເອນ [ພຣະຄຣິດ] ເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ.” ດານເຮອນ 10:21. ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຊົງກ່າວເຖິງກາບຣີເອນໃນພຣະນິມົດ ໂດຍກ່າວວ່າ

“ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົງແລະຊົງສຳແດງຂ່າວນັ້ນໂດຍທູດຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄືໂຍຮັນ.”
ພຣະນິມິດ 1:1.” ຄວາມບາຖະໜາແຫ່ງຍຸກສະໄໝ, 99.

ການລະບຸສັນຍາລັກຂອງລາຕານໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ
ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງເປັນຄູ່ຂະໜານກັບບາບທຣີອະໄພບໄດ້ເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ບາບທຣີອະໄພບໄດ້ນັ້ນຍັງເກືອບຂ້ອງກັບການປະຕິເສດບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວທຣີອະຄຣິດຊົງສົງມາ. ດັ່ງນັ້ນ “the
daily” ຈຶ່ງກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບທຣີອະໄພບໄດ້, ແລະເມື່ອເຂົ້າໃຈວ່າ “chosen one,” William Miller
ໄດ້ຖືກນຳພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນັ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລະຕໍ່ມາຄວາມຈິງນັ້ນໄດ້ຖືກປະຕິເສດ,
ມັນກໍ່ສອດຄ່ອງໂດຍກົງກັບ 2 ເທຊະໂລນິກ, ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຳພີຕອນດຽວກັນທີ່ Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບຂອງຕົນ.
ການປະຕິເສດຄວາມຈິງນັ້ນ ເປັນຫຼັກຖານວ່າບໍ່ໄດ້ຮັກຄວາມຈິງ,
ແລະການກະບົດນັ້ນກໍ່ກ່ອນໃຫ້ເກີດການຖອນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອອກໄປ
ແລະການມອບວິນຍານທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດຂອງລາຕານເຂົ້າມາ, ຊຶ່ງໂປໂລເອນີວ່າ ການຫຼົງຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ເໝືອນດັ່ງທີ່ “ພວກໂຈນບັນໃນໝູ່ຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ”, ຜູ້ທີ່ “ສະຖາປະນານິມິດ”,
ແມ່ນສັນຍາລັກເຖິງໂຣມັນນອກຣິດ, “ສົງເທິດເນືອງປະຈຳ” ກໍ່ເປັນສັນຍາລັກເຖິງໂຣມັນນອກຣິດເຊັ່ນກັນ.
ໃນບໍລິບົດຂອງພຣະທຳ 2 ເທຊະໂລນິກ, ໂປໂລສອນວ່າ ການປະຕິເສດຂ່າວສານໃນບົດທຣີອະ ເປັນຫຼັກຖານວ່າ
ຜູ້ທີ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ. ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮັກຄວາມຈິງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນບົດນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຫຼອກລວງອັນແຮງກ້າ.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດກຳລັງກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະຂໍ້ຄວາມທີ່ດົນໃຈໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນບົດຄວາມນີ້ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ຄວາມຫຼົງເຊືອອັນແຮງກ້າຈະມາເຖິງເທິງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ
ໃນລະຫວ່າງການຫຼົງເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງກຳລັງໄດ້ຮັບນ້ຳມັນ,
ແລະອີກກຸ່ມໜຶ່ງກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມຫຼົງເຊືອອັນແຮງກ້າ.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກເທລົງໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກຳລັງຖືກຖອນອອກຈາກຜູ້ທີ່ປະຕິເສດ
ດການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍໃນລະຫວ່າງສອງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງເວລາແຫ່ງການປະ
ທັບຕາ ນັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ.
ຂ່າວກ່າວຊ້າຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້:

“ເມື່ອທອດພະເນດລົງມາເຖິງວັນສຸດທ້າຍ
ພຣະຄຣິດອັນຫາຂອບເຂດມໄດ້ອີງດຽວກັນນັ້ນຊົງປະກາດກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ ‘ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມພໍ້, ວ່າ ‘ເພາະເຫດນີ້
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົງຄວາມຫລົງຜິດອັນແຮງກ້າມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊືອຄຳຕົວະ:
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດ ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊືອຄວາມຈິງ ແຕ່ຍືນດີໃນຄວາມອະທຳ.’
ເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດຄຳສອນແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖອນພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ
ແລະປະພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ແກ່ການຫລອກລວງທີ່ພວກເຂົາຮັກ.” Early Writings, 46.

ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ດານເຮອນສອນວ່າ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຜູ້ບໍ່ນະໂນມແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ,
(ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມ) ແມ່ນຜູ້ສະຖາປະນານິມິດ. ຜູ້ບໍ່ນະໂນມນັ້ນຍັງຖືກນຳສະເໜີໄວ້ວ່າເປັນ
“ການຖວາຍປະຈຳວັນ.” ໃຊໂລໂມນສອນວ່າ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຜູ້ທີ່ບໍ່ນິມິດຍ່ອມພິນາດ,
ຊຶ່ງກໍ່ຄືການຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອຍກາຍ. ການຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອຍກາຍນັ້ນຄືການເປັນຊາວລາໂອດີເຊຍ,
ແລະຊາວລາໂອດີເຊຍກໍ່ແມ່ນພົມມະຈາລໂງ່.

“ສະພາບຂອງຄຣິສຕະຈັກທຶກິດແທນດ້ວຍພວກຍິງພົມມະຈັນທົ່ງເຂົາ,
ກໍຖືກກ່າວເຖິງອີກວ່າເປັນສະພາບແຫ່ງລາວດິກຍ.” Review and Herald, August 19, 1890.

ການເປັນພົມມະຈັນທົ່ງເຂົາເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນມາເຖິງ
ແມ່ນການສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງສິ່ງທີ່ຍື່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີສິບຫົກ ວ່າ,
“ຄວາມອັບອາຍແຫ່ງຄວາມເປື້ອນກາຍຂອງເຈົ້າ.” ຄຳເຕືອນຂອງໂຢຮັນໃນໄພພິບັດປະການທຶກິດ
ແມ່ນກ່ຽວເນື່ອງກັບສະຫະພັນສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ ຜູ້ຊົງນັບຕັ້ງແຕ່ປີ
1989 ເປັນຕົ້ນມາ ກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການນຳພາໂລກໄປສູ່ອາມາເກດໂດນ.

ຂ່າວສານຂອງໂປໂລໃນ 2 ເທສະໂລນິກາ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອແຕ່ກ່ຽວກັບວ່າ
ໂຣມນອກສາສະໜາຖືກດານໂອນແທນໄວ້ເປັນ “ສົງຄ໌ເປັນປະຈຳ” ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ບົດນັ້ນກຳລັງເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມ
ສຳພັນລະຫວ່າງໂຣມນອກສາສະໜາກັບໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາ. ໂຣມນອກສາສະໜາໄດ້ກັດກັນ
(ຍັບຢັງ) ມະນຸດແຫ່ງບາບໃຫ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນປີ 538.

ເມື່ອໂຣມນອກສາສະໜາຖືກນຳອອກໄປແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ “ຄວາມລັກລັບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າ,” “ຜູ້ອະທຳນັ້ນ”
ຜູ້ຊົງແມ່ນສັນຕະປາປາແຫ່ງໂຣມ, ຈົ່ງຖືກເປີດເຜີຍ. ໃນບົດນັ້ນ ໂປໂລກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງຄວາມສຳພັນທາງຄຳພະ
ຍາກອນທີ່ຈຳເພາະລະຫວ່າງໂຣມນອກສາສະໜາກັບໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາ.

ການປະຕິເສດຄຳສອນຂອງບົດນັ້ນ ກໍຄືການປະຕິເສດຄວາມຈິງ ແລະຮັບເອົາຄວາມຫຼົງຜິດຢ່າງແຮງ.

ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດລ້ວງພວກທ່ານໂດຍທາງໃດໆເລີຍ; ເພາະວັນນະນີຈະບໍ່ມາ
ນອກຈາກວ່າການຫັນໜ້ອອກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອຈະມາກອນ ແລະມະນຸດແຫ່ງບາບຈະຖືກເຜີຍອອກ
ຄືບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ; ຜູ້ທີ່ຕັດກັນ ແລະຍົກຕົນຂຶ້ນເຫຼືອສິ່ງສາລະພັດທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະ
ຫຼີກມີການນະມັດສະການ; ຈົນເຖິງວ່າຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດັງກັບວ່າເປັນພຣະເຈົ້າ
ສະແດງຕົນວ່າຕົນເອງເປັນພຣະເຈົ້າ. ພວກທ່ານບໍ່ຈົບ ວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ອອກເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກທ່ານແລ້ວບໍ່? ແລະບັດນີ້ພວກທ່ານກຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ
ສົງໃດກຳລັງຂັດຂວາງຜູ້ນັ້ນໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກເຜີຍອອກໃນເວລາຂອງຕົນ.
ເພາະວ່າຄວາມລັກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳກຳລັງເຮັດການຢູ່ແລ້ວ: ແຕ່ຜູ້ທີ່ບິດນີ້ຍັງຂັດຂວາງຢູ່ນັ້ນ
ຈະຂັດຂວາງຕາໄປ ຈົນກວ່າຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຍົກອອກໄປຈາກທາງ.

ແລ້ວໃນເວລານັ້ນຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນຈະຖືກເຜີຍອອກ
ຜູ້ຊົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານຜູ້ນັ້ນເສຍດ້ວຍລົມແຫ່ງພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
ແລະຈະທຳລາຍຜູ້ນັ້ນດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ: ຄືຜູ້ນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ການມາຂອງເຂົາເປັນໄປຕາມການກະທຳຂອງຊາຕານ ພ້ອມດ້ວຍລົດເດດ ໝາຍສຳຄັນ
ແລະການອັດສະຈັນອັນຕົວະລວງທັງປວງ, ແລະດ້ວຍການລ້ວງທຸກຢ່າງແຫ່ງຄວາມອະທຳ
ໃນພວກທຶກິດລັງພິນາດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກໃນຄວາມຈິງ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮອດຄວາມລອດ. ແລະເພາະເຫດນີ້
ພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງຄວາມລຸ່ມຫຼົງອັນແຮງກ້າມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄວາມຕົວະ:
ເພື່ອພວກເຂົາທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດ ຄືພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຄວາມຈິງ ແຕ່ພິຈາລະນາໃນຄວາມອະທຳ. 2
ເທຊະໂລນິກ 2:3–12.

ເປັນຫຍັງຜູ້ຄົນໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກ “ພິພາກສາລົງໂທດ”? ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກສົ່ງ
“ຄວາມຫຼົງຜິດອັນແຮງກ້າ” ມາໃຫ້? ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງ “ພິນາດ”
ແລະດັງນັ້ນຈຶ່ງເປີດເຜີຍຄວາມອັບອາຍແຫ່ງຄວາມເປື້ອນກາຍຂອງຕົນ? ຂໍຄວາມຕອນນີ້ລະບຸວ່າ
ເປັນເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມຈິງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນບົດນັ້ນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຣມນອກຮິດ,
ອານາຈັກທີ່ສືບຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ຈະຂັດຂວາງໂຣມສັນຕະປາປາ,
ອານາຈັກທີ່ສືບຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງຈົນກວ່າລັດທິນອກຮິດຈະຖືກຍົກອອກໄປ.

ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຮມນອກສາສະໜາແລະໂຮມຂອງສັນຕະປາປາທີ່ໄດ້ຖືກຊື້ອກໄວໃນບົດນັ້ນ
ກໍໄດ້ຖືກໃຊ້ຮັບລະບຸໄວ້ເຊັ່ນກັນໂດຍຜ່ານຄວາມສຳພັນຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງເບີກາໂມນ ແລະ
ຄຣິສຕະຈັກເມືອງທຣີທຣີ. ເບີກາໂມນສອດຄ້ອງກັບໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ
ທຣີທຣີແມ່ນໂຮມຂອງສັນຕະປາປາ.
ໂປໂລແລະໂຢຮັນໄດ້ໃຫ້ພະຍານສອງປາກກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນຂອງອຳນາດທັງສອງນັ້ນ
ເໝືອນດັ່ງພຣະທຳດານເືອນກໍໄດ້ຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໃນພຣະຄຳພີດານເືອນ,
ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຮມນອກສາສະໜາກັບໂຮມສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຊ້ຳໆ. ໃນດານເືອນບົດ 2,
ມັນຖືກສະແດງໂດຍການປະສົມຂອງເຫຼັກກັບດິນໜຽວປົນ. ໃນດານເືອນບົດ 7
ທັງໂຮມນອກສາສະໜາແລະໂຮມສັນຕະປາປາແມ່ນອານາຈັກ "ທີ່ແຕກຕ່າງ,"
ແລະເຖິງແມ່ນວ່າດານເືອນບົດ 2 ຈະພາບໃຫ້ເຫັນອຳນາດທັງສອງເປັນການປະສົມກັນ, ບົດ 7
ກໍລະບົບວ່າອຳນາດສັນຕະປາປາເກີດອອກມາຈາກອານາຈັກສິບເຂົ້າຂອງໂຮມນອກສາສະໜາ. ໃນດານເືອນບົດ
8, ເຂົ້າອ້ອມໃນຂໍ້ 9 ເຖິງ 12 ແມ່ນໂຮມໃນທັງສອງຂັ້ນຂອງມັນ. ຂໍ້ 9 ແລະ 11
ກ່າວເຖິງເຂົ້າອ້ອມໃນຮູບເພດຊາຍ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື້ອກເຖິງໂຮມນອກສາສະໜາ, ແລະຂໍ້ 10 ແລະ 12
ກ່າວເຖິງເຂົ້າອ້ອມໃນຮູບເພດຍິງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື້ອກເຖິງໂຮມສັນຕະປາປາ.

ໃນດານເືອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 13,
ໂຮມນອກຮີດແລະໂຮມສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກພັນລະນາເປັນອຳນາດສອງປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີກມາ.
ໂຮມນອກຮີດເປັນອຳນາດແຫ່ງ "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີກມາ,
ແລະໂຮມສັນຕະປາປາເປັນການລະເມີດທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີກມາ. ໃນບົດທີ 11 ຂໍ້ 31 "ການຖວາຍເນືອງນິດ"
ຊຶ່ງເປັນອຳນາດທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີກມາຂອງໂຮມນອກຮີດ
ໄດ້ສະຖາປະນາອຳນາດແຫ່ງສິ່ງໜ້າກຽດຊົງທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີກມາ ຊຶ່ງຄືອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ. ໃນບົດທີ 12
ຂໍ້ 11 "ການຖວາຍເນືອງນິດ" ຊຶ່ງເປັນອຳນາດທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີກມາຂອງໂຮມນອກຮີດ
ຖືກຍົກອອກໄປເພື່ອຈະສະຖາປະນາອຳນາດແຫ່ງສິ່ງໜ້າກຽດຊົງທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີກມາຂອງຜ່າຍສັນຕະປາປາ.

ຄວາມສຳພັນຂອງອຳນາດທຳລາຍລ້າງທັງສອງຂອງໂຮມ ເປັນຫົວຂໍ້ຫຼັກຂອງພຣະທຳດານເືອນ ແລະ ພຣະນິມົດ,
ແລະ ຄວາມສຳພັນນັ້ນແຫຼະທີ່ໂປໂລລະບຸວ່າເປັນຄວາມຈິງທີ່ຈະຕ້ອງຖືກຮັກ
ຖ້າຜູ້ໃດຈະຫຼີກເວັ້ນການຫຼົງລວງອັນແຮງກ້າ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກການເຊື່ອຄຳມຸສາ.
ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍກ່າວຊ້ຳຊ້ອນໂດຍບາດຈາກເບີກໝາຍ, ແລະ
ທຸກພາບແທນຂອງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຮມນອກຮີດກັບໂຮມສັນຕະປາປາ
ລ້ວນແຕ່ໃຫ້ຄຳພະຍານເພີ່ມຂອງຕົນເອງໃນເລື່ອງນັ້ນ; ແຕ່ການປະຕິເສດສັນຍາລັກຂອງໂຮມໃນວັນສຸດທ້າຍ
ກໍແມ່ນການປະຕິເສດຜົນປາຍລະດູ ແລະ ຮັບເອົາການຫຼົງລວງອັນແຮງກ້າເຂົ້າມາແທນທີ່.
ນັ້ນຄືການຖືກຈົດຈຳໄວ້ຕະຫຼອດໄປວ່າເປັນລາໂອດີເຊຍຜູ້ເປື້ອຍກາຍ.

ນັກປະຫວັດສາດແອດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ,
ແມ່ນແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເຄົາລົບອັນສັກສິດຕໍ່ບົດບາດແລະພະລະກິດຂອງ William Miller,
ແຕ່ກໍຍັງຊື້ອກວ່າ ການທີ່ລາວຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຮມນອກຮີດແລະໂຮມສັນຕະປາປາ
ເປັນໂຄງສ້າງທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ລາວໄດ້ສ້າງການປະຍຸກຕໍ່ທາງຄຳພະຍາກອນ "ທັງໝົດ" ຂອງລາວໄວ້ທັງນັ້ນ.
Gabriel ແລະທູດສະຫວັນອື່ນໆໄດ້ນຳພາ Miller
ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຮມນອກຮີດແລະໂຮມສັນຕະປາປາ, ແຕ່ໃນປະຫວັດຂອງລາວ
ລາວບໍ່ໄດ້ເຫັນໂຮມເປັນພາວະສາມປະການ ອັນປະກອບດ້ວຍພະຍານາກ, ສັດຮ້າຍ, ແລະຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ໃນສະໄໝຂອງທ່ານນັ້ນ ສະຫະລັດອາເມລິກາຍັງບໍ່ທັນເລີ່ມບົດບາດຂອງຕົນໃນຖານະສາດສະດາບອມ ເພາະວ່າພວກໂບຣແຕສຕັ້ງໃນສະຫະລັດອາເມລິກາບໍ່ໄດ້ກ້າຍເປັນບຸດສາວຂອງໂຮມຈົນກວ່າປີ 1844, ແລະວຽກງານຮາກຖານຂອງ Miller ກໍໄດ້ຖືກຈັດວາງລົງແລ້ວໃນແຜນພາບ 1843 ຊຶ່ງຖືກຈັດພິມຂຶ້ນໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842.

ໃນປີ 1989 ຂໍ້ພິພາດຂັດທ້າຍໃນດານເຮນ ບົດທີ 11 ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວສຳລັບຊ່ວຍເຫຼືອເດືອນໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ມີອຳນາດສາມປະການທຶນຈະການທາງຄຳພະຍາກອນຂອງພວກມັນດຳເນີນຜ່ານຂໍ້ທີ 40 ຫາ 45 ຂອງບົດທີ 11. ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໃນຂໍ້ທີ 40 ແມ່ນອຳນາດແຫ່ງມັງກອນ; ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອແມ່ນອຳນາດສັນຕະປາບາ ຜູ້ຊົງໃນຕອນຕົ້ນຂອງຂັ້ນນີ້ ໃນປີ 1798 ໄດ້ຮັບບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງມັນ ດ້ວຍນ້ຳມືຂອງອຳນາດແຫ່ງມັງກອນຂອງຜູ້ຊົງນາໂບເລອອນ. ໃນຂັ້ນນີ້ ອຳນາດສັນຕະປາບາເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານແຫ່ງການຮັກສາບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງມັນ. ໃນປີ 1989 ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້ຕັດອອກຈາກອຳນາດແຫ່ງມັງກອນຂອງສະຫະພາບໂຊເວຍ ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນໄດ້ກ້າຍເປັນກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້. ເມື່ອສັດຮ້າຍແຫ່ງຄາທອລິກໄດ້ຕັດອອກຈາກສະຫະພາບໂຊເວຍ ມັນໄດ້ມາພ້ອມກັບກອງທັບຕົວແທນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ຊຶ່ງແມ່ນຜູ້ພະຍາກອນບອມແຫ່ງພຣະນິມິດ ບົດທີ 16. ກະສັດມັງກອນແຫ່ງທິດໃຕ້, ກະສັດສັດຮ້າຍແຫ່ງທິດເໜືອ, ແລະຜູ້ພະຍາກອນບອມແຫ່ງລັດຮົບ, ທະຫານມ້າ ແລະເຮືອ ລ້ວນຖືກພາບປະກອບໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 40, ແລະແນວຄຳພະຍາກອນນັ້ນສິ້ນສຸດລົງໃນຂໍ້ທີ 45 ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາ "ມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍມັນ."

ອາມາເກດດອນ ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 16 ເປັນເຂດພູມສາດເຊິ່ງສັນຍາລັກ ທີ່ຊື່ບອກເຖິງການກະບົດຂອງມະນຸດຊາດ ອັນເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດ. ອາມາເກດດອນເປັນສັນຍາລັກ ໂດຍຄຳນື້ຍະກອບຂຶ້ນຈາກສອງຄຳຄື "Har" ໝາຍເຖິງພູເຂົາ ແລະ "Megiddo" ຊຶ່ງແມ່ນຮ່ອມພູເຢດເຮເອນ. ຂໍ້ທັດຈິງທີ່ໄດ້ນຳພູເຂົາມາປະກອບກັບເມກິດໂດ ໃນເມື່ອເມກິດໂດເປັນຮ່ອມພູ ຍ່ອມແຈ້ງໃຫ້ນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນເຂົ້າໃຈວ່າ ອາມາເກດດອນເປັນສັນຍາລັກ ຊຶ່ງມີການອ້າງອີງທາງພູມສາດຢູ່ພາຍໃນ ເພາະວ່າບໍ່ມີພູເຂົາໃດໆຢູ່ໃນຮ່ອມພູເຢດເຮເອນ.

ຫຸບເຂົາເຢສເຮເອນຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງທະເລທັງສາມ (ທະເລເມດີເຕີເຣນຽນ, ທະເລຄາລີເລ, ແລະ ທະເລຕາຍ) ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ. ມັນຕັ້ງຢູ່ຄ່ອນຂ້າງໃຈກາງຂອງອີຣາເອນຝ່າຍເໜືອ, ໂດຍທະເລທັງສາມນີ້ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມຕັ້ງຢູ່ອ້ອມຮອບມັນໃນທິດທາງຕ່າງໆ. ຂໍ້ສືບຕໍ່ໃນດານເຮນບົດທີສິບເອັດແມ່ນບ່ອນທີ່ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອມາຮອດຈຸດຈົບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍເຫຼືອ; ແລະ ຂັ້ນນີ້ລະບຸຈຸດຈົບທາງພູມສາດຂອງເຂົາວ່າຢູ່ລະຫວ່າງທະເລທັງຫຼາຍ ແລະ ພູບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງໄວແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ. ຂໍ້ສືບຕໍ່ໃນດານເຮນບົດທີສິບເອັດນຳສະເໜີອຳນາດທັງສາມທີ່ເປັນຫົວຂໍ້ ຂອງການຮັກສາບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ແລະ ຈຸດຈົບສຸດທ້າຍຂອງມັນ.

ຖ້ອຍຄຳຕອນຕົ້ນຂອງຂໍ້ພິພາດນັ້ນລະບຸເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798 ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຮັບບາດແຜສາຫັດຮ້າຍເຖິງຕາຍຂອງມັນ ແລະຂໍ້ສືບຕໍ່ໄດ້ລະບຸບາດແຜສາຫັດຮ້າຍເຖິງຕາຍຢ່າງຖາວອນຂອງມັນ. ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງການຕາຍຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນການກະບົດຂອງມວນມະນຸດ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາທັງຫຼາຍຟື້ນຟູຄວາມເປັນໃຫຍ່ຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ເມື່ອບາດແຜສາຫັດຮ້າຍເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ ກ່ອນໜ້າການພິນາດໃນທິສຸດຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ. ຂໍ້ພິພາດທັງຫມົດຂັ້ນນີ້ມີລາຍເຊັນແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພາະວ່າທັງຕອນຕົ້ນແລະຕອນທ້າຍລ້ວນແຕ່ເປັນການຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ແລະຂໍ້ພິພາດກາງແມ່ນການກະບົດຂອງມວນມະນຸດ ໃນຂະນະທີ່ບາດແຜສາຫັດຮ້າຍເຖິງຕາຍຄັ້ງທຳອິດໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ.

ມົນເລີໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຈາກທູດສະຫວັນເກຢົວກັບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຮມນອກສາສະໜາແລະໂຮມຂອງສັນຕະປາປາ. ກຸນແຈສຳລັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມົນເລີຕໍ່ແບບແຜນຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ນຳໃຊ້ກັບການປະຍຸກຕໍ່ຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງເຂົາ ຄື "ສົງປະຈຳ" ໃນ Second Thessalonians. "ສົງປະຈຳ" ໃນບົດນັ້ນແມ່ນໂຮມນອກສາສະໜາ, ຊຶ່ງນັ້ນແຫຼ່ງເປັນສົງທິສະຖາປະນານິມົດທີ່ William Miller ໄດ້ມາເຂົ້າໃຈ, ເພາະວ່າແມ່ນໂຮມ, ພວກຜູ້ບໍ່ນຳໃຈໃນຊົນຊາດຂອງທ່ານ ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສືຂອງບົດທີ່ສືບເອັດ, ທິສະຖາປະນານິມົດນັ້ນ.

ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເພື່ອເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໃນປີ 1989 ໄດ້ເຂົ້າໃຈທຳມະຊາດສາມປະການຂອງໂຮມ. Miller ເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງແລະອົງທີສອງ, ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໃຈການປະກົດອອກສອງປະການທຳອິດຂອງໂຮມເພື່ອສະຖາປະນານິມົດທີ່ລາວໄດ້ນຳສະເໜີແກ້ໄຂ. ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ເຂົ້າໃຈການປະກົດອອກທັງສາມປະການຂອງໂຮມ ເພື່ອສະຖາປະນານິມົດທີ່ລາວໄດ້ຮັບໃຫ້ປະກາດແກ້ໄຂ.

ການປະກົດຕົວຄັ້ງທຳອິດຂອງໂຮມແມ່ນໂຮມນອກສາສະໜາ. ອອກມາຈາກໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ເກີດມີໂຮມສັນຕະປາປາ, ຊຶ່ງເປັນການປະກົດຕົວຄັ້ງທີສອງ. ອອກມາຈາກການປະກົດຕົວສອງປະການທຳອິດນັ້ນ ໄດ້ເກີດມີໂຮມສະໄໝໃໝ່, ຊຶ່ງເປັນພັນທະມິດສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ເສັ້ນທາງແຫ່ງຂີ້ຕົງແຍ້ງເລື່ອງ "the daily" ໃນປະຫວັດສາດແອັດເວັນ.

"ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຫັນລັກລັງໄປໃຕ້ຜົວໜ້າ, ຜູ້ຊົງອ່ານໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ:
'ເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ທຸກໃຈແລະຕົກຕະລົງເນື່ອງຈາກສະພາບຜ່າຍສົນທຳແລະຜ່າຍວິນຍານຂອງຕົນ.' ແທ້ຈິງ, ເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ, ແລະຈົດວິນຍານຂອງເຂົາກໍຍືນດີຢູ່ໃນສົງຄົມໜ້າກຽດຊັງຂອງເຂົາ. ເຮົາກໍຈະເລືອກຄວາມລວງຜິດຂອງເຂົາເຊັ່ນກັນ, ແລະຈະນຳຄວາມຍ້ານກົວຂອງເຂົາມາເຖິງເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາເວົ້າ, ເຂົາບໍ່ຟັງ: ແຕ່ເຂົາໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຊ້ຳຕໍ່ໜ້າຕາເຮົາ, ແລະເລືອກສົງທິເຮົາບໍ່ພໍໃຈ.' 'ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົງຄວາມລວງຜິດອັນແຮງກ້າມາເຖິງເຂົາ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຄຳມຸສາ,' ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ,' 'ແຕ່ກັບຊົນຊົມໃນຄວາມອະທຳ.' ເອຊາຍາ 66:3, 4; 2 ເທຊະໂລນກີ 2:11, 10, 12."

ພຣະອາຈານແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ຖາມວ່າ: "ຈະມີຄວາມຫຼອກລວງອັນໃດທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່ານີ້ ທີ່ສາມາດລ່ວງຈິດໃຈໄດ້"
ນອກຈາກການສະແດງຕົນວ່າພວກທ່ານກຳລັງກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານອັນຖືກຕ້ອງ ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເອົາການງານຂອງພວກທ່ານ, ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກທ່ານກຳລັງກະທຳຫຼາຍຢ່າງຕາມນະໂຍບາຍຂອງໂລກ ແລະກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ? ໂອ, ນີ້ເປັນການຫຼອກລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງແທ້, ເປັນຄວາມຫຼົງຜິດອັນເຍາຍວນ, ທີ່ເຂົາຄອບຄອງຈິດໃຈ ເມື່ອມະນຸດຜູ້ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມຈິງແລ້ວ
ກັບເຂົ້າໃຈຮູບແບບແຫ່ງຄວາມເກງກົວພຣະເຈົ້າຜິດໄປວ່າເປັນວິນຍານແລະລົດອຳນາດຂອງມັນ; ເມື່ອພວກເຂົາຄິດໄປວ່າຕົນເອງຮັ່ງມີ ແລະມີຊັບສົງຂອງບໍລິບູນ ແລະບໍ່ຂາດສົງໃດເລີຍ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຂາດທຸກສິ່ງ."

"ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງທຳທີ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ກຳລັງຮັກສາອາພອນຂອງຕົນໃຫ້ບາດສະຈາກມົນທົນ. ແຕ່ມີຫຼາຍຄົນກຳລັງຮ້ອງວ່າ, 'ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ,' ໃນຂະນະທີ່ຄວາມພິນາດຢ່າງກະທັນຫັນກຳລັງມາເຖິງເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ. ຖ້າບໍ່ມີການກັບໃຈຢ່າງໝົດສົນ, ຖ້າມະນຸດບໍ່ຖອມໃຈຂອງຕົນລົງໂດຍການສາລະພາບ ແລະ ຮັບເອົາຄວາມຈິງຕາມທີ່ມັນຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ ເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າສະຫວັນເລີຍ."

ເມື່ອການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດເກີດຂຶ້ນໃນທ່າມກາງພວກເຮົາ, ເຮົາຈະບໍ່ພັກຢູ່ຢ່າງສະບາຍອີກຕື່ມ, ໂອ້ອວດວ່າຕົນມັງມີແລະ ເພີ່ມພູນດ້ວຍຊັບສິນ, ບໍ່ຂາດສົງໃດເລີຍ."

"ຜູ້ໃດຈະສາມາດເວົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງໄດ້ວ່າ: 'ຄຳຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກຫລອມໃນໄຟແລ້ວ; ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຮົາປາດສະຈາກມົນທົນຂອງໂລກ'?"

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອາຈານຂອງພວກເຮົາຊົງຊີ້ໄປທີ່ເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທີ່ອ້າງວ່າມີນັ້ນ.

ເມື່ອຊົງຖອດມັນອອກ ພຣະອົງກໍຊົງເປີດເຜີຍຄວາມເປື້ອນເປະທຶງພາຍໃຕ້.

ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຕັດກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ເຈົ້າບໍ່ເຫັນດອກຫລົວ ພວກເຂົາໄດ້ປັກປິດຄວາມເປື້ອນເປະແລະຄວາມເນົາເປື້ອນແຫ່ງອຸປະນິສັຍຂອງຕົນດ້ວຍທຳທາງໂອ້ອວດພຽງໃດ!

'ນະຄອນອັນສັດຊື່ໄດ້ກ້າຍເປັນຍິ່ງໃສເພິ່ນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ!'

ພຣະນິເວດຂອງພຣະບໍດີຂອງເຮົາໄດ້ກ້າຍເປັນເຮືອນແຫ່ງການຊື້ຂາຍ

ເປັນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະສະຖິດແລະພຣະສົຣິອັນສະຫງ່າໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ! ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມອ່ອນແອແລະກຳລັງກຳຂາດໄປ.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.